

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.341/2022/2.
A tanács tagjai: dr. Puskás Péter a tanács elnöke
dr. Kocsis Ottilia előadó bíró
dr. Bartal Géza bíró
A felperes: felperes neve
felperes címe
A felperes képviselője: Zavaczki Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Zavaczki Zoltán ügyvéd
cím1
Az alperes: alperes neve
alperes címe
Az alperes képviselője: Hajduné Dr. Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Hajduné dr. Kovács Edit ügyvéd
cím2
A per tárgya: vad által okozott kár
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes
A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Pécsi Törvényszék
2.Pf.20.204/2021/15/I.
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Szigetvári Járásbíróság
12.P.20.188/2020/18.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát megtagadja.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2019. augusztus 25-én 21.05 óra körül személygépjárművével a ... számú főúton szarvastehénnel összeütközött. A szarvascsorda a menetirány szerinti jobb oldalról, az alperes vadászterületéhez tartozó mezőgazdasági területet és az utat elválasztó hosszú levelű fűcsoport, bokrok takarásából váltott ki. A baleset helyszíne előtt 1020,137 méterre „Vadon élő állatok” veszélyt jelző tábla van kihelyezve „1km” hosszan kiegészítő táblával. A baleset helyszínén megjelent az alperes vadőre is, nyilatkozata szerint az úttest száz méteres körzetében itató, szóró, dagonya nincs, szervezett vadászat és hajtás nem volt. Tekintettel arra, hogy a helyszínen intézkedő rendőr szabálysértést, büntetőeljárás kezdeményezését megalapozó tény nem tárt fel, további eljárást nem kezdeményezett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes a keresetében kérte az alperest kötelezni a vadászható állat által a személygépjárművében keletkezett 5.583.768 forint kár megtérítésére.

[3] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 5.583.768 forintot, és 2019. augusztus 26-tól számított kamatát. Az indoklásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:563. § (1), 6:539. § (1)-(3) bekezdése, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 75/A. § (1)-(2) bekezdése felhívásával úgy foglalt állást, hogy ha a vad személygépjárművel ütközik, két veszélyes üzem találkozik és a kár viselésére a Ptk. 6:539 § az irányadó. A felperes 90 km/h sebességgel közlekedett, nem szegte meg a közlekedésrendészeti szabályokat. A vadveszélyt jelző tábla önmagában nem jelenti a közlekedési szabályoknak megfelelő sebesség csökkentésének követelményét. Nincs is jelentősége, hogy a felperes mekkora sebességgel közlekedett, mert az ütközést elkerülni nem lehetett, a bokros, hosszú levelű fűcsoportos területről takarásból kiugrott vadak előzetes észlelése lehetetlen volt. A rendőrségi adatok szerint az útszakaszon, az alperes vadászterületén egy éven belül 5 hasonló baleset történt. A balesetek gyakorisága bizonyítja, hogy a kár megelőzése érdekében nem volt elégséges a veszélyt jelző tábla kihelyezése, ezen kívül szükség lenne megfelelő védelmi berendezésre (kerítés, villanypásztor), a bokorcsoport eltávolítására is. Az alperes a kár elhárítása érdekében nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható lenne. A felperes ezen felróható magatartás következtében szenvedett kárt, az alperes azért a Ptk. 6:539. § (1) bekezdése értelmében felelősséggel tartozik.

[5] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése folytán meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az indoklása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan megállapított tényállás alapján, a releváns jogszabályi rendelkezések felhívása mellett, helyes jogkövetkeztetésre jutott, a döntésével a másodfokú bíróság – az alább kifejtettekre is figyelemmel – egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján, igazolt

felperesi közrehatás hiányában helybenhagyta. Osztotta az alperes magatartása felróhatóságának megítélését is. A fellebbezésében az alperes azt állította, hogy a felperes magatartása is felróható volt: relatív sebességtúllépést követett el, annak hiányában a baleset akár elkerülhető lett volna, a kár kialakulásában így közrehatott. A másodfokú eljárásban az anyagi pervezetést követően kirendelt igazságügyi műszaki szakértő nyilatkozata szerint a rendőrségi helyszínelés során készített szemle, a jegyzőkönyvben rögzített nyomok hiányában a rendelkezésre álló adatok felhasználásával, szakértői eszközökkel nem állapítható meg, hogy a felperes követett-e el relatív sebesség túllépést, vagy vezetéstechnikai hibát, így esetleges felelőssége, illetve közrehatása nem kimutatható a baleset bekövetkezésében; nem vélelmezhető, hogy a vaddal történt ütközés miként lett volna elkerülhető. A szakértő nyilatkozatára az alperes nem tett észrevételt, nyilatkozatot, újabb bizonyítási indítványt. Mindennek következményeként a felperes felróható magatartására vonatkozó állításai bizonyíthatatlanok maradtak; a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján viselni tartozik a bizonyítás elmaradásának, sikertelenségének következményeit.

A felülvizsgálati kérelem

[6] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító határozat hozatalát kérte. Megsértett jogszabályként a Ptk. 6:539. § (3) bekezdését, a KRESZ 26. § (4) bekezdését, a Pp. 237. § (1)-(3) bekezdését, a 364. §-t, és a 279. § (1) bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (2) bekezdése *a)* pontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kérte. Megsértett jogszabályként a Ptk. 6:539. § (3) bekezdését, a KRESZ 26. § (4) bekezdését, a Pp. 237. § (1)-(3) bekezdését, a 364. §-t, és a 279. § (1) bekezdését jelölte meg. Az indokai szerint a bírói gyakorlat nem egységes, a kialakult gyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének lehetősége fennáll. A joggyakorlattól eltérő másodfokú bírósági döntés magába hordozza azt a veszélyt, hogy a hibás gyakorlatot a többi bíróság is követi. A jogerős ítélet eltér attól a joggyakorlattól, amely a gépjárművezető felróható magatartásaként értékelte azt, ha nem csökkent a sebességét a vadveszélyt jelző tábla ellenére [BDT2000. 307 (Zala Megyei bíróság 2.Pf.20.291/1998/35.), Kúria 11.120.517/1972. (BH1973. 234.)]. Eltérő a gyakorlat abban a kérdésben, hogy vadveszélyt jelző tábla kihelyezésének elmaradása megalapozza, vagy nem alapozza meg a vadászatra jogosult felelősségét: BDT.2000.139., BDT1999.28., Baranya Megyei bíróság.Pf.20.471/1999/4.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A Kúria a másodfokú ítélet indoklásában hivatkozott jogszabályhely és az indokolás tartalma alapján megállapította, hogy az eljáró bíróságok jogi álláspontja megegyezik, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. [A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló **1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 11. pontja**, Kúria Pfv.I.20.272/2020.

BH2020. 325., Kúria Pfv.I.20.624/2020/2. BH2021. 10.] Erre tekintettel a felülvizsgálat a Pp. 408. § (2) bekezdése alapján kizárt.

[9] A felperes kérelme a felülvizsgálat engedélyezése iránt nem alapos.

[10] A Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3. BH2020. 366.]. A Kúria ebben az esetben is kötve van a fél kérelméhez [Pp. 2. § (2), 405. § (1), 370. § (1) bekezdése, 364. §], a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálhatja. A fél kérelmén a Kúria akkor sem terjeszkedhet túl, ha az engedélyezés vizsgálata során az ügy érdemére kiható jogszabálysértést észlel [1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 6. és 7. pont].

[11] Az alperes által a felülvizsgálat engedélyezése alapjaként megjelölt Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulatra alapított kérelem esetén a Kúria mérlegelési jogkörben határoz. A félnek a kérelmében kifejtett indokolással kell a Kúriát abba a helyzetbe hoznia, hogy az érvei vizsgálatával, mérlegelésével megállapíthassa a kivételes engedélyezés okainak a fennállását. Az alperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulata alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kérte. Arra, hogy a kivételes engedélyezés ezen esete mikor teljesül, a Kúria az egységes jogértelmezés és jogalkalmazás, a felek és jogi képviselőik eljárásának megkönnyítése érdekében a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (korábban a 2/2017. (XI. 13.) PK vélemény) 1. pontjában adott iránymutatást: [a] Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdés egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával, ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefüggő jogkérdést jelent, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy fennáll a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye.

[12] Az eljáró bíróságok az alperes kárfelelősségét a Ptk. 6:539. § [*Veszélyes üzemek találkozása és az üzembentartók egymás közötti viszonya közös károkozásnál*] (1) bekezdés (első mondata) alapján állapították meg, miszerint [h]a veszélyes üzemek egymásnak okoznak kárt, az üzembentartók felróhatóságuk arányában kötelesek a másikat okozott kárt megtéríteni. A szabályozás az 1959. évi Ptk. 346. § (1) bekezdéséhez képest több mint szövegpontosítás: az 1959. évi Ptk. az általános szabály, azaz a felróhatóság vétele és az exkulpációs bizonyítás alkalmazására utal; ezzel szemben a Ptk. felróhatósági arányra utaló szabálya direkt bizonyítást jelent: annak kell a másik fél felróhatóságát bizonyítani, aki arra hivatkozik. Ha csak az egyik üzembentartót terheli felróhatóság, akkor a saját kárát teljes egészében maga viseli és viseli a másik üzembentartó kárát is egészében. A perbeli esetben a jogvita a bizonyításon dőlt el: csak a felperes bizonyította az alperes felróhatóságát. Fel sem

merült a felperes felróhatósága körébe eső azon jogkérdés, hogy a gépjárművezető felróható magatartásaként értékelhető-e az, ha nem csökkenti a sebességét a vadveszélyt jelző tábla ellenére, de az sem, hogy a vadveszélyt jelző tábla kihelyezésének elmaradása megalapozza-e a vadászatra jogosult felelősségét.

[13] A kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Kúria a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

A határozat elvi tartalma:

A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében nincs helye a felülvizsgálat engedélyezésének, ha a jogerős ítélet nem veti fel a fél által megjelölt elvi jelentőségű jogkérdést

Az alkalmazott jogszabályok:

a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. 408. § (2) bekezdése, 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulat, 411. § (1) bekezdése

[14] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. április 5.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, dr. Bartal Géza s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző